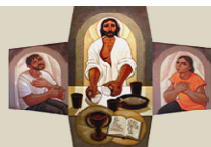

Parròquia

Sant Antoni Maria Claret

Balàfia - Lleida

C/ Mn. Pelegrí, 8; 25005 LLEIDA - <http://www.parroquiACLaret.com>
telèfon: 973 243 846, adreça electrònica: parroquiabalafia@gmail.com

JUNY 2020

Núm. 258

AMOR INCONDICIONAL

A poc a poc, a mesura que aquesta situació d'incertesa generada per la Covid-19 millori i les autoritats sanitàries ho permetin, anirem recuperant les diferents activitats parroquials, a l'espera d'arribar al ritme habitual. Des del passat 18 de maig, les esglésies han reobert i es poden fer les misses ordinàries, amb l'aforament establert i totes les mesures d'higiene i distància física que marca la normativa imposada per l'estat d'alarma. Volem agrair la tasca de les vint-i-cinc persones que, de manera voluntària i coordinada, es van organitzar per fer una neteja i desinfecció a fons de tots els elements que configuren el nostre temple i fer possible, d'aquesta manera, la reobertura de l'església de St. Antoni M. Claret.

En el marc del calendari litúrgic, a les portes d'un estiu atípic, el mes de juny ens convida a celebrar la Solemnitat de la Santíssima Trinitat (dg. 7), la del Cos i la Sang de Crist (dg. 14), la del Sagrat de Cor de Jesús (dv. 19) i el Cor Immaculat de Maria (ds. 20), sense oblidar la festa del Naixement de Sant Joan Baptista, amb què iniciarem el solstici d'estiu i les vacances estivals.

Totes aquestes festivitats tenen una base comuna: **vivim en una comunitat d'amor**. Déu es manifesta arreu de diferents formes, però sempre amb un missatge d'amor universal. Maria va obrir el seu cor pur i net per acollir aquest missatge i fer-ne un batec transmissor i Jesús, com a Fill de Déu i de Maria, n'és la màxima representació. St. Joan Baptista va predicar el baptisme per preparar els nostres cors i a través d'aquesta conversió va ser el precursor de la gran missió de Jesús: crear tota una escola d'amor, on s'ensenya un nou model de vida, basat en la relació amb les altres persones i en la comunitat solidària i no pas en l'egoisme i la individualitat.

Els claretians, Missioners de l'Immaculat Cor de Maria, ens han transmès aquest missatge i ens han guiat per aquest camí gràcies a la seva devoció pel Cor de Maria, que consideren el gran dipositari d'aquest amor incondicional, de mare i deixeble alhora. Aquest és el gran repte actual, no oblidar que hem nascut per estimar. A l'espera de l'inici d'un nou curs, amb totes les activitats parroquials habituals, i el retorn a una vida semblant a la que teníem abans de la declaració de la pandèmia, us desitgem que passeu un bon estiu.

Cuidem-nos i estimem-nos ! IHD

COSES DE LA COMUNITAT

Resum MAIG- 2020

SALDO A 30/04/2020

llibreta a la vista	3.562,33 €
---------------------	-------------------

INGRESSOS:

Quotes fixes - 407,00 €

Donatius 300,00 €

Bisbat 1.000,00 €

Aranzels 1.400,00 €

Col.lectes 500,00 €

Total ingressos	3.607,00 €
------------------------	-------------------

DESPESES:

Alarma 53,74 €

Gas 327,61€

Llum 371,98 €

Aigua 26,90 €

Despeses financer 53,73 €

Amortització prè 2.015,72 €

Total despeses	2.849,68 €
-----------------------	-------------------

SALDO A 31/05/2020

llibreta a la vista	4.319,65 €
---------------------	-------------------

SALDO DEUTOR PRÈSTECES:

La Caixa 52.125,52 €

Claretians de Cat. 259.000,00 €

Total Deutors	311.125,52
----------------------	-------------------

SITUACIÓ Gràcies a tots vosaltres no hem arribat a suspendre pagaments, anem justos això sí.

Tenim una despesa més: un tros de fals sostre amb el vent es va despendre. L'assegurança no ho cobreix.

COSES DE LA COMUNITAT

(Pere Codina –Xarxa) Sí, tal com sona. És cosa sabuda que la primera festa de Corpus es va celebrar a Lieja l'any 1246, per decisió del seu bisbe. El que molts no saben –perquè no se sol explicar– és com es va gestar la instauració d'aquesta festa. Expliquem-ho, doncs.

Va ser durant la primera meitat del segle XIII, en un monestir femení, a Mont-Cornillon (actual Bèlgica), que tenia una particularitat: era un monestir-leproseria. El treball amb què les monges alternaven la pregària, era l'atenció als malalts de lepra. Per a elles no eren dos aspectes paral·lels i inconnexos de la seva vida, sinó que eren dues manifestacions complementàries d'una mateixa vida cristiana: honorar la presència del Cos Crist en l'adoració eucarística i alhora honorar la presència el Cos de Crist en la cura dels leprosos: «Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25, 40).

La priora del monestir va tenir una visió, repetida altres vegades al llarg de la seva vida, que li feia entendre que «faltava una festa litúrgica en què els creients poguessin adorar l'eucaristia i progressar en la pràctica de la seva vida cristiana». Durant més de vint anys, ella i dues companyes van estar insistint davant el bisbe de Lieja perquè fos instaurada aquesta festa. Fins que el bisbe, Robert de Tourothe, la va instaurar l'any 1246. Anys més tard, 1261, el papa Urbà IV –nascut a Lieja– la va estendre a l'Església universal.

Amb els pas dels segles, sobretot durant l'època barroca, es va anar perdent aquest equilibri entre els dos aspectes del culte al Cos de Senyor: es va anar oblidant el culte al Cos (místic) de Crist present en la seva Església i en els pobres i malalts, i es va anar privilegiant de forma exclusiva el culte al Cos de Crist present en l'Eucaristia. A més a més, la cultura barroca –marcada i impressionada per la fastuosa pompositat de les corts reials– va crear un cerimonial que fos digne de «sa Divina Majestat»: reverències, genuflexions, custòdies monumentals... Un ritual que va arribar pràcticament fins al Concili Vaticà II.

Ara vindria a to recordar la cèlebre expressió d'aquell apassionat creient que era el filòsof **Søren Kierkegaard**: «*Jesús no va venir per ser adorat, sinó per ser imitat!*»... Des de fa unes dècades hi ha esforços per tornar a recuperar aquell equilibri originari, que té en compte les diferents presències reals entre nosaltres del Senyor ressuscitat. Amb paraula justa i escaient ho deia sant Pau VI en l'encíclica *Mysterium fidei: La presència de Crist en el Pa i el Vi* «*es diu real, no per exclusió, com si les altres no fossin reals, sinó per excel·lència*».

Tots els qui aquestes setmanes no han pogut anar a l'església a compartir l'eucaristia i rebre la comunió, sàpiguen que s'han trobat amb el Senyor i han estat en comunió amb Ell cada vegada que han estat al costat o al servei d'un malalt o d'algú que ho necessitava. Més clar no ens ho podia haver dit. Convé recordar-ho.

ACTIVITATS PARROQUIALS

JUNY

- 6 dissabte HORARI d'estiu de les MISSES dels dissabtes a les **20 h**
7 diumenge **SANTÍSSIMA TRINITAT**
14 diumenge **CORPUS**
18 dimarts Vida creixent 16,30h. (església)
20 dissabte FESTA del COR de Maria. Missa 20h (català)
21 diumenge **XII durant l'any**
24 dimecres St. Joan. Única MISSA 10h.
28 diumenge **XIII durant l'any**
29 dilluns CONSELL PARROQUIAL 20h.
-

CATEQUESI FAMILIAR

2on. any: reunió de Pares 22 juny 20h.

1er. any: reunió de Pares 25 juny 20h

Inscripcions pel proper curs

els dimecres 16, 23 i 30 Setembre de 19'30 a 21h

MISSES: durant els mesos de: **juny, juliol i agost**

la MISSA dels dissabtes i vigílies de festa: les 8h. de la tarda

- aquest horari comença el dissabte 6 de juny

fins el dissabte 29 d'agost

DIUMENGES-FESTIUS: 10h. i 12h.

FEINERS 19h

DESPATX PARROQUIAL els MESOS de JULIOL i AGOST

ELS DILLUNS de 19'30 a 21'30h

NUESTRA SOCIEDAD (sociólogo Zygmunt Bauman +2017)

En esta "sociedad fluida", multimediática y cada vez más "en red", todo se consume con voracidad y, una vez usado, todo es desconectado, desmantelado (tanto que se habla de anorexia y bulimia social): el homo oeconomicus, verdadero homo consumens, ha desaprendido a amar, a darse, a cuidar del otro; tiene como axioma de la vida, parafraseando una conocida expresión cartesiana, ¡Consumo, luego existo! Por esta razón, Bauman ve como un contrapeso al homo consumens lo que él llama el homo sacer, es decir, el pobre que es expulsado de la sociedad globalizada y posteriormente sacrificado, no siendo ya un sujeto a quien ayudar, sino una basura que hay que desechar. (S. M. Perrella, Il Cuore di Maria, 12-13)